



Posłaniec św. Brunona

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Numer 73



23 września 2012 r.

Konsekracja kościoła

Kościół to przede wszystkim miejsce sprawowania świętej liturgii. Przestrzeń służenia Bogu i dom świętej obecności. Budynek materialny, widzialny, wciągnięty zostaje w „ekonomię” Bożego działania. W nim Bóg otacza opieką swój lud i jednoczy go z sobą. On sam tworzy z wiernych swoją świątynię.

„Konsekracja, czyli uroczyste poświęcenie kościoła i ołtarza, zalicza się do najważniejszych aktów liturgicznych. Miejsce bowiem, gdzie gromadzi się wspólnota chrześcijańska, aby słuchać Słowa Bożego, zanosić modlitwy błagalne, wielbić Boga, a przede wszystkim sprawować sakramenty i gdzie przechowuje się Najświętszy Sakrament Eucharystii, jest szczególnym obrazem Kościoła, Świątyni Boga, zbudowanej z żywych kamieni” (Rytułał). Konsekracja jest to Boża pieczęć, która potwierdza na zawsze wobec wszystkich, że jest to miejsce, które Pan Bóg szczególnie wybrał jako miejsce spotkania, przebaczenia, jako miejsce, w którym niebo spotyka się z ziemią. Ten akt potwierdza również godność człowieka, który wyszedł od Boga, jest Jego odblaskiem przez wolność, możliwość wyboru i zdolność do miłości.

W obrzędzie konsekracji występuje wiele symboli o głębokim znaczeniu. Na początku Biskup Konsekrator święci wodę, ściany kościoła, ołtarz i wiernych. W tym akcie nawiązuje się do chrztu, który czyni z nas świątynią Ducha Świętego. Po Liturgii Słowa następuje namaszczenie olejem ołtarza i ścian kościoła. Olej święci się w Wielki Czwartek w katedrze, matce wszystkich kościołów. Namaszczenie nawiązuje do tradycji Starego Testamentu, namaszczenia proroków i królów. Wydarzenie to wiązało się z godnością osoby namaszczonej i określało jej powołanie oraz zadanie do spełnienia. Sam Pan Jezus został namaszczony (Mesjasz), aby odkupić ludzkość.

Ołtarz namaszcza się, aby służył do sprawowania Najświętszej Ofiary. Namaszcza się ściany kościoła, bo ma być tylko Bogu oddany i Jemu służyć jako Jego dom. Podczas widzialnego namaszczenia olejem dokonuje się namaszczenie niewidzialne Duchem Świętym.

Po namaszczeniu ołtarza i ścian kościoła następuje ich okadzenie, okadza się również wiernych. Czynności te symbolizują, że odtąd modlitwa, jak woń kadzidła, wznosi się do Boga. Świątynia ma być wypełniona modlitwą ludzi, którzy tu przychodzą.

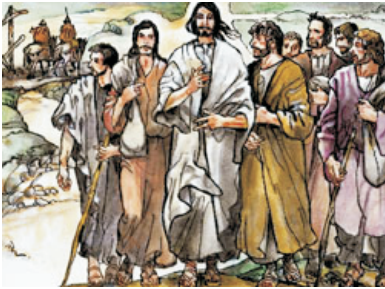
Konsekracja naszego kościoła miała miejsce 25 lat temu – od tamtego czasu nasza świątynia należy do Pana i jest miejscem szczególnej Jego czci.

Ks. Dariusz



Ewangelia wg Św. Marka (9,30-37)

Jezus i Jego uczniowie podróżowali przez Galileę, On jednak nie chciał, żeby kto wiedział o tym. Pouczał bowiem swoich uczniów i mówił im: Syn Człowieczy będzie wydany w ręce ludzi. Ci Go zabiją, lecz zabity po trzech dniach zmartwychwstanie. Oni jednak nie rozumieli tych słów, a bali się Go pytać. Tak przyszedli do Kafarnaum. Gdy był w domu, zapytał ich: O czym to rozprawialiście w drodze? Lecz oni milczeli, w drodze bowiem posprzeczczeni się między sobą o to, kto z nich jest największy. On usiadł, przywołał Dwunastu i rzekł do nich: Jeśli kto chce być pierwszym, niech będzie ostatnim ze wszystkich i sługą wszystkich! Potem wziął dziecko, postawił je przed nimi i objawszy je ramionami, rzekł do nich: Kto przyjmuje jedno z tych dzieci w imię moje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, nie przyjmuje Mnie, lecz Tego, który Mnie posłał.



* * * * *

OSTATNI BĘDĄ PIERWSZYMI

Jezus przez trzy lata uczył swoich uczniów, że nie przyszedł, aby Mu służyli, ale żeby służyć innym bezinteresownie. Tłumaczył, że w Jego winnicy wszyscy traktowani są równo, i ci, którzy pracowali godzinę, i ci, którzy znosili niewygody dnia. Upominał, żeby przy stole zajmować ostatnie miejsce. Powtarzał, że ostatni u Niego nie są ostatnimi, a pierwsi nie zawsze pierwszymi. W tej

Chrystusowej szkole uczyli się życiowej mądrości. Zanim przyszedł czas zrozumienia nauki krzyża, Apostołowie, będąc w drodze, *posprzeczczeni się między sobą o to, kto z nich jest największy (Mk 9, 34)*. Ale im dłużej przebywali z Chrystusem, tym więcej rozumieli i nie żałowali ofiary życia za Niego. Rozumiał naukę krzyża św. Paweł: *A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego namiętnościami i pożądaniem (Ga 5, 24)*. Rozumiał krzyż Jezusa św. Jakub: *Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występki... Skąd się biorą wojny i skąd kłótnie między wami? Nie skądinąd, jak z waszych żądz (Jk 3, 16. 4, 1)*. Uczynmy wszystko, by świat wpatrując się w krzyż Chrystusa nie zabiegał o pierwsze miejsca, ale dostrzegł tych, którzy czekają, aby świat płonął pożarem miłości, dobra, uczciwości, ludzkiej solidarności.

(Przedruk za „Dzień Pański”)

* * * * *

Bóg w świątyni, w której się gromadzimy odnawia z każdym z nas to przymierze, które kiedyś zawarł z ludzkością przez naród wybrany na Synaju. W tym przymierzu była też mowa o jeszcze doskonalszym przymierzu, które kiedyś Bóg zawarł z ludźmi przez swojego Syna. I tak się stało dwa tysiące lat temu.

Izraelici mieli tylko jedną świątynię w Jerozolimie, która powstała za czasów Salomona. W burzliwej historii tego narodu wielokrotnie była burzona przez ich wrogów a przez Izraelitów mozolnie odbudowywana. Uważali ją za swoją największą świętość.

Świątynia jest więc przede wszystkim miejscem gromadzenia się wiernych, aby wspólnie oddawać hołd Temu, który wielki jest.

My jesteśmy w tej szczęśliwej sytuacji, że mamy piękną świątynię, w której gromadzimy się, aby uczestniczyć w tych tajemnicach, które dają nam życie również po śmierci – u Boga. Ale czy my, którzy tu się gromadzimy wiemy, po co tu przychodzimy i czy umiemy się tu zachować. Zadajmy sobie te trudne pytania w święto tego Domu Bożego.

ks. Piotr Kuflński

ZAPROSZENIE

Ks. proboszcz pewnej parafii w piśmie parafialnym umieścił takie zaproszenie:

Aby umożliwić wszystkim przyjście do kościoła – w najbliższą niedzielę o godz. 10:00 zorganizujemy specjalną Bezstresową Eucharystię. W prawej nawie kościoła zostaną umieszczone łóżka dla wszystkich, którzy twierdzą: Niedziela jest jedynym dniem tygodnia, w którym mogę się wyspać. W specjalnych, oddzielonych kwaterach zostaną umieszczone osoby, które nie lubią stać w tłumie. Przygotowany zostanie specjalny sektor miękkich foteli dla tych, którzy uważają, że ławki są niewygodne. Krople do oczu i poduszki zostaną przygotowane dla tych, którzy są zbyt zmęczeni wpatrywaniem się przez całą noc w telewizor albo ekran komputera. Wynajęty autobus dowiezie tych, którzy są zbyt osłabieni wiekiem (i sobotnimi zakupami), aby w niedzielę iść do kościoła. Miękkie koce dostarczy się osobom, które twierdzą, że kościół jest zbyt zimny, a przy specjalnych wentylatorach otrzymają miejsca osoby, które uważają, że w kościele jest duszno. Do dyspozycji będą kartki i długopisy dla tych, którzy pragną wskazać osoby zawsze chodzące do kościoła, ale zachowujące się gorzej od innych. Specjalna ekipa wolontariuszy zostanie wysłana do pomocy osobom, które nie chodzą do kościoła, bo muszą przecież przygotować obiad. Wszystkim, którzy niepokoją się obowiązkiem złożenia ofiary na tacę, rozda się odznaki z napisem: *Przecież ja już dawałem*. Z kolei w lewej nawie kościoła zostanie przygotowany mini ogród botaniczny, dla tych, którzy twierdzą: *Ja najlepiej modłę się na łonie przyrody*. Ekipa lekarzy zajmie się tymi, którzy chorują wyłącznie w niedzielę. Dostarczymy odpowiednie aparaty osobom, które i tak nie usłyszą kazania, a specjalne zatyczki do uszu tym, którzy twierdzą, że w naszym kościele są zawsze polityczne kazania. A po Mszy św. rozdzielimy za darmo specjalne zestawy witamin dla tych, którzy przecież muszą się uczyć. Ten sam wynajęty autobus odwiezie do supermarketu tych, którzy tylko w niedzielę mają czas na zakupy.

Do tych, którzy skorzystali z zaproszenia, ks. proboszcz wygłosił krótką homilię: „Pan Jezus powiedział w Ogrodzie Oliwnym do swoich uczniów: *Tak, jednej godziny nie mogliście czuwać ze Mną? Czuwajcie i módlcie się, abyście nie ulegli pokusie; duch uprządzie ochoczy, ale ciało słabe*. W naszych czasach czuwanie z Jezusem stało się skazaniem na ciężkie roboty przymusowe. Z wielką niechęcią ofiarujemy Mu kilka minut. A On przychodzi, aby ofiarować nam całą wieczność!”

(Na podstawie „*Ale my mamy skrzydła*” B. Ferrero)

* * * * *

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w wtorek**, 25 września – **błogosławiony Władysław z Gielniowa**, zakonnik bernardyński, odznaczający się szczególnym nabożeństwem do Męki Pańskiej, autor pieśni religijnych;
- **w czwartek**, 27 września – **święty Wincenty á Paulo**, prezbiter, „duszpasterz galerników”, założyciel Zgromadzenia Księży Misjonarzy – lazarystów i Sióstr Miłosierdzia – szarytek;
- **w piątek**, 28 września – **święty Waclaw**, patron Czech, książę czeski, który w X wieku zginął za wiarę w Chrystusa z rąk swego brata, poganina;
- **w sobotę**, 29 września – **święci Archaniołowie: Michał, Gabriel i Rafał**.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze święte: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 16⁰⁰ (na Cmentarzu), 18⁰⁰
w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Inne nabożeństwa:

- **Modlitwa Różańcowa z Koronką do Miłosierdzia Bożego** każdego dnia o godz. 17⁰⁰
- **Adoracja** wynagradzająco-pokutna ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa w każdą niedzielę po mszy św. o godz. 7⁰⁰ prowadzona przez Wspólnotę dla Intronizacji NSPJ
- W każdy wtorek od godz. 17⁰⁰ **Adoracja Najświętszego Sakramentu** prowadzona przez Ruch Rodzin Nazaretańskich
- Wspólnota Odnowy w Duchu świętym zaprasza na spotkania modlitewne w każdy poniedziałek po Mszy św. o godz. 18⁰⁰ w sali na zapleczu kościoła.
- W każdy pierwszy wtorek miesiąca o godz. 16⁰⁰ - osoby korzystające z pomocy Parafialnego Zespołu Caritas modlą się na Różańcu w intencji wszystkich darczyńców i sponsorów.
- **Różaniec Fatimski** 13-go każdego miesiąca o godz. 17⁰⁰

* * * * *

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś dziękujemy Panu Bogu za dar naszej świątyni, za wszystkich, którzy ją wznosili, za Sp. Ks. Biskupa Mikołaja Sasinowskiego – głównego inicjatora powołania naszej parafii i budowy kościoła, za Ks. Infułata Henryka Jankowskiego – budowniczego naszego kościoła, pierwszego proboszcza i organizatora parafii, za wszystkich naszych parafian, którzy nie szczędząc trudu i ofiar materialnych przyczyniali się do tego, że dziś mamy piękną świątynię i możemy w niej doświadczać Bożej obecności. Niech wszystkim żyjącym Pan Błogosławi, a tym którzy przekroczyli próg wieczności niech Pan pozwoli doświadczać na wieki piękna niebieskiego Jeruzalem.

2. W minionym tygodniu została otwarta nowa kancelaria parafialna. Zmieniły się nieco godziny otwarcia. Kancelaria czynna jest w następujących godzinach:

Pn. – 8³⁰ - 10⁰⁰

Wt. – 8³⁰ - 10⁰⁰

Śr. – 8³⁰ - 10⁰⁰

Czw. – 8³⁰ - 10⁰⁰

Pt. – 16⁰⁰ - 18⁰⁰

Sob. – 16⁰⁰ - 18⁰⁰

W razie potrzeby poza godzinami pracy kancelarii można umówić się telefonicznie. Nr tel.: 862163955, 862169450..

Wasz proboszcz

Parafia Rzymsko - Katolicka pw. Św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu
18 - 400 Łomża, ul. Wojska Polskiego 135

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz: ks. Dariusz Nagórski, tel. 86 216 39 55, 602 764 839,

ks. Andrzej Łupiński, ks. Piotr Kleczyński, ks. Piotr Ogrodowicz - tel. na wikariat 86 216 94 50

ks. Infułat Henryk Jankowski

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl
